

ELENA CEAUȘESCU ÎN IUBIRI FATALE

Fusese dragută și „de viață” în tinerete, povestesc cei care au cunoscut-o pe Elena Ceaușescu. Despre muza Codului eticii și echității socialiste se poate chiar spune că a trăit și inspirat iubiri fatale.

Prima iubire - Marin, „nenea” lui Ceaușescu

Rude apropiate Eleni Ceaușescu nu mai găsești în comuna natală Petrești (Dâmbovița). „Bunica mea a cunoscut-o în tinerete, mi-a spus, la fața locului, Eugen Roșu, profesorul de istorie. Zicea că a fost o fată frumoasă și la locul ei. Se ducea la bal și își vedea de treabă printre celelalte.” Nu se știe de ce amândoi copiii lui Nae Petrescu s-au dus la București. Căci nu sărăcia îi alungase de acasă. Printre ceilalți săteni, tatăl părea chiar căpățuit: avea pământ de mijlocăș-cum-i-au zis mai târziu - și negustoreea „gaz”, sare, zahăr, ată, ace și cuie, poate și băutura. Prăvălioaș și o incropise în casa din mijlocul satului, peste drum de biserică.

În memoria colectivă nu s-au păstrat aproape deloc amintiri despre copilăria și tineretea celei mai cunoscute consătene din istoria comunității. Dar ea și-a ținut fota de sărbătoare din sat până la moarte.

În iarna când împlinise 17 ani, Lenuța Petrescu era deja ucenică la „Lantex” în Capitală. Poate că își găsisse de lucru prin fratele Gheorghe (Gogu), mai mare cu patru ani. Îl cunoscuse, poate, prin el și pe Marin Ceaușescu. Al doilea născut al soților Liandra și Andruță schimbase coasa și sapa din Scornicești cu „brățara de aur” a meseriei. Se ridicase cizmar ucenic în atelierul cumnatului Ștefan Rusu, însurat cu sora cea mare, Niculina. Marin era la mijloc, la diferență de doi ani și de Niculina și de Niculaie (cum era scris la Primărie prenumele viitorului secretar general). Pe Marin din Scornicești pusesse ochii întâi Lenuța din Petrești. Ori invers, poate. Scrisori nu și-au scris

În fotografiile oficiale, Lenuța Petrescu apare alături de Nicolae Ceaușescu încă din august 1944, după eliberarea „Tovarășului” din lagărul de la Târgu Jiu. FOTO: Arhivele Naționale

sau nu s-au păstrat. Marin a plecat în armată, de acolo în război... și până la urmă s-a însurat cu nepoata unchiului Ștefan. Apăruse așa și Lenuța aceea, scoasă de întâmplare dintr-un sat din Moldova. Și „ucenicea” la gospodina unchiului patron de cizmarie în București. Mihaela M. Ceaușescu, fiica lui Marin (sinucis la Viena după moartea soților Ceaușescu), a descris astfel în cartea „Nu regret, nu mă jelesc, nu strig” povestea acelui secret în familie: „... avea ea, tanti Lenuța (Elena Ceaușescu - n.n.) o slăbiciune deosebită pentru Marin,

pe care-l cunoscuse înaintea lui Nicolae și cu care chiar flirtase o scurtă perioadă... Așa ziceau gurile rele din familie și îi mai reposesă și mama la necaz lui tata, dar așa, mai mult în glumă, luându-l peste picior: «De ce oare, Marine, n-ai luat-o tu, că salvai, dracu’, țara de la urgie?!».

Manase, unchiul lui Ion Iliescu

Era o fată dragută, și-a amintit-o pe tânăra Lenuța Petrescu și dl Ion

Iliescu într-o recentă discuție.

În anii războiului, copilul Ion Iliescu se afla în grija unui unchi, Manase, care lucra într-o carmangerie. Alexandru Iliescu - tatăl - era în închisoare, iar Marioara Iliescu - mama adoptivă, primise sarcină de la partid să se ilegalizeze.

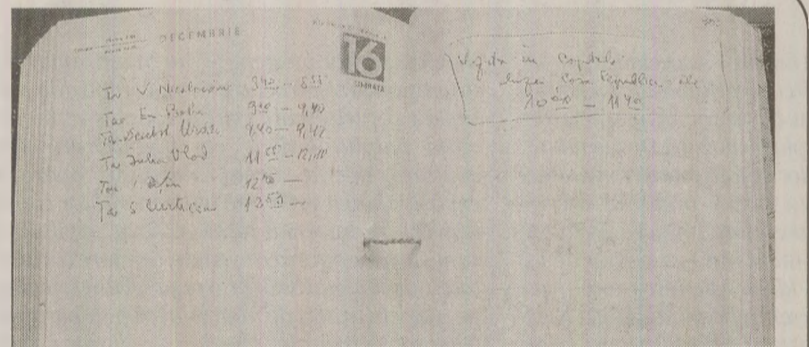
Prin Lenuța Petrescu s-a întâlnit cu ea într-o casă conspirativă din care mama primise consemn să nu iasă afară.

(Continuare în pag. a II-a)

AGENDA ELENEI CEAUȘESCU

A fost ultima sâmbătă petrecută de soții Ceaușescu în jițul puterii. Și ultima lor vizită pe șantierele Capitalei („Muzeu, Casa Republicii etc.” - a menționat șeful de cabinet al Eleni Ceaușescu) între orele 10:00 și 11:40. Înainte de a începe inspecția construcțiilor, Elena Ceaușescu i-a primit pe Vasile Nicolciou (orele 8:43-8:55), pe Emil Bobu (orele 9:10-9:40) și pe Decabal Urdea (orele 9:40-9:42). În legătură cu Timișoara, i-a raportat, mai mult decât probabil, șeful Securității, generalul Iulian Vfl (orele 11:55-12:10). În agenda Cabinetului 2 au fost înregistrate și intrările lui Ion Pățan (ora 12:45) și Silviu Curticeanu (ora

12:53), dar nu și ora când au ieșit. Din ziua de sâmbătă, 16 decembrie 1989, a încetat liniștea soților Ceaușescu. Astfel că duminică au decis să-i informeze și pe ceilalți membri CPEx și pe prim-secretarii județeni despre demonstrațiile și protestele din Timișoara. Duminică după-amiază, între orele 16:20 și 17:30, s-a ținut faimoasa sedință CPEx, unde Ceaușescu a ordonat „măsuri ferme” împotriva oricui ar ataca armata ori ar aduce atingere vreunei instituții. Între timp au fost convocate și secretariatele județenilor de partid ca să asculte versiunea lui Ceaușescu despre tulburările iscate la Timișoara prin

de partid cântând „Deșteaptă-te, române!” și scandând „Jos Ceaușescu!”. Nu poți deduce din respectivele documente nici dacă, din ordinul ori fără știrea Ceaușesților, autoritățile Timișoarei încercaseră să liniștească populația prin încălcarea programului de economisire. Căci, începând din noaptea de 16 spre 17 decembrie, în apartamentele timișorenilor au fost neîntrerupt căldură și apă caldă, iar curentul nu s-a mai luat.

Lavinia BETA

CALENDAR

16 decembrie (sâmbătă)

Soarele a răsărit la 7:45, a apus la 16:37
Luna a răsărit la 20:54, a apus la 10:48
Sărbătoare creștină: Sf. Prooroc Agheu; Sf. Mc. Marin; Sf. Împărăteasa Teofana

S-a întâmplat la

16 decembrie 1989

- La Ankara a fost semnat protocolul guvernamental dintre Turcia și Albania privind cooperarea bilaterală în domeniul transportului rutier internațional.
- După cum relatează agenția TASS, în mai multe orașe din Uniunea Sovietică se înregistrează începutul unei epidemii de gripă care-i afecta cel mai mult pe copii, adolescenții și bătrânii. La Moscova se înregistrează zilnic 35.000 de cazuri de gripă, dar acest „prag” era depășit în 15 orașe, între care și Leningrad.
- La Havana s-a încheiat consfătuirea națională de lucru a cadrelor de conducere ale Partidului Comunist din Cuba. În cadrul reuniunii a fost analizat modul în care erau îndeplinite programele de dezvoltare economică și socială a țării. În cuvântarea rostită la încheierea întâlnirii, Fidel Castro, prim-secretar al CC al PC din Cuba, a subliniat necesitatea unei evoluții pozitive în sectoarele care asigurau dezvoltarea multilaterală a țării.

Ramona VINTILĂ

JURNALE PERSONALE

16 DECEMBRIE

Inspecție Oradea, nimic deosebit. Lume zgribulită, chircită în spaime. Ceva se petrece la Timișoara. Radio, vești vagi. În oraș, patrule indesite, ziua-noaptea. Trec niște mașini ciudate, cu aspect dizgrațios, desprinsă parcă dintr-un film s.f. prospect, li se spune „taburi”, înăuntru ar fi masate trupe de intervenție (miliție).

Mircea Zăciu, Jurnal, IV, București, Editura Albatros, 1998, p. 456

Sâmbătă după masă, în 16, a fost Smaranda la noi. Apucasem să vindem sufrageria, să înghețăm o cameră, mai simplă, mai jerpelită, dar în care se poate respira. Am stat acolo. Smaranda ne-a povestit că de două zile credincioșii se adună la Piața Maria ca să-l apere pe pastor, că-i văzuse chiar ea din tramvai. Mi s-a părut de necrezut. Știam de pastor, îl și auzisem vorbind la televiziunea maghiară, de înțeles n-am înțeles ce spunea, dar nu era greu de ghicit. Mi l-am închipuit toată vara, îl plasam imaginar într-o biserică din spatele Pieței Unirii, unde nu era. Mai târziu l-am cunoscut în februarie, la Paris. Venea din America, urcam scările la Adunarea Națională către salonul unde ne-a primit Fabius.

(Continuare în pag. a II-a)

A ÎNCEPUT NUMĂRĂTOAREA INVERSĂ: CEAUȘESȚII MAI AVEAU ȘASE ZILE DE PUTERE!

În urmă cu exact 20 de ani, Sărbătorile păreau să vină fără noutăți

La Timișoara însă, zeci de credincioși ai bisericii reformate își petrecuseră noaptea lângă locuința pastorului Laszlo Tokes. Se rugau, cu lămpi aprinse, să nu fie evacuat din casa parohială conform sentinței judecătorești. Se decisese ca pastorul să fie mutat forțat în județul Sălaj, iar casa parohială dată spre folosință succesorului desemnat de ierarhia bisericii sale.

Sâmbătă, 16 decembrie, neliniștit de veghea credincioșilor și de refuzul pastorului Tokes de a părăsi Timișoara, îl vizitase și primarul orașului, Petre Moț. Ca să-i împrăștie pe credincioși, le promisese că pastorul lor nu va fi strămutat. Oamenii îi cereau însă să-și confirme promisiunea prin documente. Iar convorbirea cu primarul și-a extins tema: de la cazul László Tokes s-a trecut la nemulțumirile și lipsurile care afectau de ani buni populația României. Dialogul „neorganizat” dintre reprezentantul autorității și grupul de oameni era neobișnuit epocii. Astfel că trecătorii din Piața Maria s-au alăturat grupului de etnici maghiari ai bisericii reformate. O mulțime care nu stă la vreo coadă, care nici nu

fusese obligată la vreun miting era ceva senzațional!

Un tânăr a oprit un tramvai, iar circulația s-a întrerupt. În Piața Maria au coborât toți călătorii din mijloacele de transport în comun. Cu iuțea zvonului îndelung așteptat s-a răspândit vestea că „începuse!”.

Din Piața Maria s-au format coloane spre sediile puterii locale. Timișoreni scandau „Veniiți cu noi”, „Libertate!” și „Jos Ceaușescu!”. Porțile închise ale județenei de partid au fost bombardate cu pietre. Unii au încercat să escaladeze clădirea pentru a smulge stema PCR. Între timp, liderii locali au cerut indicații de la București. Astfel că, în fața sediului „puterii populare”, demonstranților li s-a răspuns cu jeturi de apă, bastoane de cauciuc și gaze lacrimogene. Răzvrățiții s-au regrupat în fața Catedralei.

Între timp, orașul a intrat în fierbente. Toată noaptea au fost ciocniri între forțele de ordine și demonstranți. Au fost sparte vitrinele și devastate magazinele din centrul orașului. Lozincile „Epocei de Aur”, portretele și „operele tovarășilor” au fost arse sau călcate în picioare. (L.B.)

SÂMBĂTĂ 16 DECEMBRIE, LA TIMIȘOARA

Cum au trăit timișoreni acea noapte și zi a rememorat și profesorul Gheorghe Secheșan în cartea „17 după 16” (Editura Artpress, Timișoara, 2006, p. 41-55). Reproducem în cele care urmează fragmente din relatarea sa.

La școală vorbim numai despre asta. Aproape fâșii, fără să ne mai pese de nimeni și de nimic. Dar securiștii?, șoptește un glas lăuntric, cel al lașității, al fricii. Ducă-se. Se sparge bubă. A căzut și Cortina de Fier, și Zidul, a izbucnit „ceva” și la bulgari. Trebuie să se întâmple și la noi. Trebuie! (...)

Nu mai am stare. Plec de la școală val-vârtej, scot copiii de la grădiniță, trecem în viteză pe acasă și plecăm la Vighi. (...)

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALUL OMULUI SIMPLU

Amințirile se șterg și din case

„Într-un sertar peste care se așază praful unui an întreg, tin o casetă audio. Când vine decembrie, cam pe după 10 ale lunii, o ascult. Nu are muzică, glume sau colinde. Nu conține nici măcar amintiri personale. E o bandă de pe care cuvintele se înțeleg tot mai greu. Este o bandă pe care curge însă și acum viața din urmă cu mai mulți ani. Mai precis, din noaptea de 16 decembrie 1989. În Timișoara. Este o casetă care nu mai are loc în nici un muzeu, pagină de ziar, emisiune de radio sau de tv. Pentru că pe prea puțini îi mai interesează ce a fost, cu adevărat, atunci. Acum se vând bine poveștile, comentariile, ipotezele și analizele. Faptele nu mai au trecut.

Ascult banda înregistrată cu frică de un radioamator. Sunt conversațiile dintre câțiva taximetriști timișoreni și un anume Rotărescu, pe atunci secretar la municipiul de partid. Se dau ordine, se transmit informații, se dispun deplasări de trupe. Discuțiile lor au însemnat viață și moarte pentru mulți.

(Continuare în pag. a II-a)

DIN ARHIVA CC AL PCR

Dosar de cadre Ioan Pânzaru

Comitetul Central al PCR, Secția Cadre
Pânzaru Ioan
Membru de partid din 1970

- Născut la 15 octombrie 1950 în Focșani;
- Originea socială: intelectual;
- Naționalitatea: română;
- Căsătorit;
- Studii: Facultatea de limbi române, clasice și orientale - secția Limba și literatura franceză;
- Profesia: profesor;
- Cunoaște limbile franceză și engleză;
- Este asistent la Facultatea de limbi străine a Universității din București.

Pânzaru Ioan a absolvit în 1969 Liceul teoretic „Unirea” din Focșani, apoi a urmat Facultatea de limbi române, clasice și orientale la Universitatea București, absolvind secția de Limba și literatura franceză. În timpul studiilor liceale și universitare s-a remarcat prin aptitudini deosebite în domeniul filologiei, fiind premiat la mai multe olimpiade de literatură română și concursuri ale cercurilor științifice studentești.

După absolvirea facultății, în 1973, a fost repartizat asistent la Facultatea de limbi străine din București, funcție pe care o îndeplinește și în prezent.

Conducerea catedrei apreciază că are o bună pregătire de specialitate, a obținut rezultate meritorii în activitatea didactică, a condus seminarii de literatură franceză și ore de curs practic, dovedind creșterea experienței sale pedagogice.

Este încadrat în colectivul de elaborare a Tratatului de istoria literaturii franceze, din care a redactat un amplu capitol, apreciat favorabil de catedră. Activitatea științifică pe care o desfășoară este orientată spre psihologia artei și teoriei literaturii franceze, având publicate câteva comunicări.

A fost utilizat translator al unor delegații ale CC al UTC, UASCR și Organizația pionierilor. De asemenea, în timpul Congresului al XI-lea al CC al PCR a lucrat ca translator însoțitor al unor delegații străine.

Participă activ la viața de partid, a lucrat în aparatul Consiliului ASC din Centrul Universitar București și este colaborator al Secției Relații Externe a CC al PCR. În familie și societate are comportare corespunzătoare.

Despre familie: tatăl, Pânzaru Enită, a fost jurist, mama, Aurelia, funcționară, ambii sunt pensionieri. Are o soră, studentă, membră a UTC. Soția, Pânzaru Rodica, este profesoară, membră a UTC. Tatăl, Tânase Ion, a fost învățător, decedat. Mama, Melania, este funcționară, în prezent pensionară. Are un frate, tehnician veterinar, și o soră, funcționară. Secția Cadre a CC al PCR consideră că este corespunzător pentru funcția actuală.

Instructor, Mihalache Maria
Șef secție: Tânase Gheorghe
13.IV.1979

Arhivele Naționale, Fond CC al PCR - Secția Cadre, dos. nr. P943

JURNALUL ZILEI

La Timișoara a început Revoluția. Ciocnirile dintre forțele Ministerului de Interne și manifestații au dus la primii morți și răniți. În acest timp, Nicolae Ceaușescu primea vizita lui Nils Goran Rosenberg, care venise să-și prezinte scrisorile de acreditare în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Suediei în România

„Tulburări huliganice” în orașul de pe Bega

La Timișoara, manifestația din 15 decembrie de susținere a pastorului reformist László Tokes s-a transformat în proteste de stradă, în care locuitorii orașului cereau drepturi politice și economice. „Organele de miliție” i-au întâmpinat pe timișoreni cu bastoane de cauciuc, având loc primele ciocniri violente. Despre evenimentele, românii aveau informații numai de la posturile de radio străine.

Bun venit,

Nils Rosenberg!

Nicolae Ceaușescu l-a primit pe ambasadorul Suediei cu prilejul prezentării scrisorilor de acreditare. Nils Goran Rosenberg și-a prezentat scrisorile de acreditare în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Suediei în România și a transmis președintelui și Guvernului salutări și cele mai bune urări din partea regelui Suediei, Carl XIV Gustav. Urmând regulile de protocol, Ceaușescu i-a urât scuzele noului ambasador, asigurându-l de sprijinul Consiliului de Stat, al Guvernului și al său personal. La ceremonie au participat Ion Stoian, ministrul Afacerilor Externe, și Dumitru Apostoiu, secretar prezidențial de stat.

(Continuare în pag. a II-a)

Elena Ceaușescu, în iubiri fatale

(Urmare din pag. 1)

Unchiul Manase îi cunoștea și pe frații Petrescu. Iar de la Lenuța primise semne de simpatie. Atât cât se cuvenea însă unei fete cu gând de măritș. Totuși, unchiul acela îl ajutase pe Niculaie să ajungă la inima Lenuței ori poate să rămână. Plătise și majoritatea cărților poștale care o încunaseră Regina Muncii la chermiza de 1 Mai 1939. De unde să fi avut bani viitorul ei soț?! Abia după război, ca activist de partid, luase prima leafă din viața lui Niculaie.

În octombrie 1950, Ilonka Popp (viitoarea Ileana Răceanu) a dat o declarație pentru comisia de verificare a membrilor de partid despre „soția tovilui Ceaușescu”.

Dovada iubirii pasionale dintre Niculaie Ceaușescu și Lenuța Petrescu a fost scrisă însă într-o mizerabilă limbă română. Cu ortografia și sublinierile conforme originalului, redăm fragmentul exemplificator: „Așa cum amintesc dânsa era o fată f. tinere, dar bune, numai cu conspirație avut multe abater serioasă, pt. care dânsa a suferit critică și ceva pedepse de partid (nu mai amintesc ce). Ea era logodită cu tov. Ceaușescu care atunci era în închisoară. Deși organizația ia interzis ei să mai aibă cu tov. Ceaușescu legătură, pt. că periclită organizația, ia continuă această legătură. Tov. Ceaușescu a ieșit din închisoare cu gardian și întâlna cu dânsa în anumite locuri. Odată când sa întâlnit cu tov. Ceaușescu, cu gardianul cu el Lenuța Ceaușescu l-a dus într-o casă ilegală al CC UTC fără știri ns. periclitând tovil ilegal din CC U.T.C. Pentru acest lucru dânsa a fost scoasă din munca de conducere”.

Și Ceaușescu (deținut între august 1940 și august 1944) dăduse cu subsemnatul despre acea escapadă. În chestionarul de cadre, datat februarie 1945, menționează ca „măsurii disciplinare suferite în partid: în închisoare vot de blam și observație” pentru „lipsă de vigilență și conspirație”. În același an într-o autobiografie a detaliat astfel mergând (plasându-l între anii 1940-1942): „În timpul sederii la Jilava obținând permisiunea să merg la Spitalul Militar pentru repararea danturii am făcut o mare greșală mergând împreună cu o tovă la o casă tehnică (sic) care erau nește (sic) cusători de ai noștri”.

În anii războiului, o întâlnire amoroasă într-o casă conspirativă între o ilegalistă și un deținut comunist – însoțit de gardian! – putea fi o

dovadă mortală a colaborării cu Siguranța sau cu Gestapoul. Pentru mai puțin de-atât, Remus Koffler, adjunctul lui Foriș (liderul comunist din anii războiului), fusese condamnat la pedeapsa cu moartea și executat în anii '50 ca trădător al partidului.

Pe Foriș și pe Pătrășcanu Ceaușescu i-a „reabilitat” în 1968, dar de Koffler n-a vrut să aude.

Doi cu două: ei naziști, ele logodnice de comuniști

Singura prietenă de cursă lungă a Elenei Ceaușescu a fost cumnata ei, Adela Petrescu. Viitoarele cumnate au stat împreună și în gazdă. Amândouă mergeau uneori să-și viziteze logodnicii deținuți.

Altfel, tinerele n-au pregetat să se inveselească puțin cu ce aveau la îndemână. S-a ntâmplat ca al șaselea născut dintre cei nouă frați Ceaușescu, botezat tot Niculaie (viitorul comandant al Școlii de Securitate de la Băneasa, rebotezat Andruță), să-și viziteze fără de veste viitoarea cumnată. „Deținea probe că această cumnată a sa era nu numai înclinată să intre în cădrășie cu străinii, dar că o și făcuse, și încă din tinerețe, iar el o prinsese”, a scris Dumitru Popescu în memoriile sale despre relațiile zilei aceleia făcute de Andruță Ceaușescu. „Ce crezi, domnule, că se petrecea acolo?, și-a citat memorialistul coleg de celulă din 1990. În odaie erau doi nemți. Da, militari, cu grade pe umeri. S-au fâstăcit, s-au ridicat în picioare, dând de înțele că tocmai se pregăteau de plecare. (...) Pe masă erau prăjituri, ciocolată, coniac. Gramofonul începuse să hărăie (...). Au spus o poveste încălcată din care reieșea că prin cei doi obțineau informații pe care i le transmiteau lui Petrescu”.

Cine să știe dacă a fost sau nu acea distracție?! E sigur însă că nici una dintre fete n-avut asemenea sarcină de partid.

Fără îndoială, un medic precum Abraham Schechter stărnea invidii bresle. Vestea sinuciderii „doctorului lui Ceaușescu” a băntuit în 1973 Capitala. Se aruncase tocmai de la etajul 7 al Spitalului de Urgență.

Alt fapt fără precedent, consecința sinuciderii doctorului, a făcut inconjurul țării: ministrul de Interne, Ion Stănescu, fusese retrogradat, „simplu” șef de sector la gospodăria de partid.

Tânăra Elena Petrescu a făcut furori printre ilegalistii comuniști FOTO: Arhivele Naționale

Înșuși fostul ministru a scris mai târziu despre furia lui Ceaușescu. „Voi l-ați omorât, criminalilor...”, le-ar fi reproșat el capilor Securității la aflarea veștii.

La ordinul lui Ceaușescu, Dincă a început cercetarea cazului. I-a fost înmănat și dosarul de urmărire informativă al doctorului, unde se afla, după relațiile lui Ion Stănescu, „o Notă după o convorbire telefonică purtată de Schechter, din Praga, când îl însoțise pe Ceaușescu, cu un medic din București în legătură cu un tratament pe care se impunea să-l aplice presedintelui României”.

Însă tuturor angajărilor din preajma lui Ceaușescu le era interzis să vorbească despre munca lor. Tot ce făceau, aveau ori vedeau intra sub incidența secretului de stat. Or, dacă vorbeai despre bolile lui Ceaușescu te expunea direct acuzației de spionaj pentru vreo putere străină. Astfel că Schechter, fără știrea lui Ceaușescu, fusese luat la întrebări de „organe”. Anchetatorii voiau să aducă dovezi la raportarea situației.

În ancheta lui Dincă, comandată de Ceaușescu, doctorul a ieșit vinovat. „S-a găsit” și scrisoarea de rămas-bun a sinucigașului. Cică din cauza unor „frământări sufletești” și-ar fi pus

Cu trei zile înainte, Ceaușeștii îl făcuseră șeful Armatei. Dar, după ce suflase în foalele iadului Timșoarei, le-a pregătit și lor moartea. Se îngrijise și de plutonul de execuție, stabilise și locul „bun pentru final”.

„Toate ne-au spus pe lumea asta, dar nimic de trădători”, a oftat peste câteva ceasuri Ceaușescu privind către partea din sală unde, plictisit deja în așteptarea sentinței, Stănculescu făcea avioane de hârtie. „Și i-am avut lângă noi, l-a secundat consoarta, privindu-l pe chipeșul organizator al procesului în uniformă de general. Da, așa se întâmplă, trădările vin de lângă tine”.

În convorbirile cu Dinu Săraru, generalul a negat orice familiaritate cu soția Ceaușescu. N-ar fi primul neadevăr însă dintre cele de la temelia carierei lui: își îngropase întâi originea socială „nesănătoasă” (avusese un bunic general, fost șef al intendentei Armatei române). Se „orientase” către șantierul Bumbestii-Livezei, căci dincolo de bravura aceluși voluntariat ca drăgăștii nu mai treceau cu ceretarea trecutului. Urcase fulgerător gradele militare pe „frontul” construcției fortificațiilor Nădlac-Moldova Veche din anii schismei dintre Tito și Stalin. Sistemul de fortificații nu era însă de apărare – cum, după o jumătate de secol, încă l-numea Stănculescu –, ci de atac; conceput și executat sub comanda sovietică, nu română. În 1968, la doar 40 de ani și fără să dea vreun examen, Stănculescu fusese înaintat la gradul de general-maior. Iar în decembrie 1989, cadristă-șef a României și comandantul suprem îi încredințasera comanda Armatei în cel mai greu moment al lor. Pe ce teme, dacă nu le era apropiat?! „Cu Elena Ceaușescu era contactul prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.” Fostii aghiotanți și ofițeri din dispozitivul de pază și protecție al Elenei Ceaușescu din anii '70 au însă altă versiune. Că planurile de cercetare științifică și le prezenta îndelung, cam prea des și totdeauna între patru ochi, Viitorul Ceaușescu, doctorul contactat prin profesorul Ursu (mâna ei dreaptă), în „chestiuni de savant” – n.n.), i-a declarat Stănculescu lui Dinu Săraru despre relația dintre ei. La un moment dat coordonau cercetarea militară pe Armata și pe țară... Prin profesorul Ursu,

SÂMBĂȚĂ, 16 DECEMBRIE, LA TIMIȘOARA

(Urmare din pag. 1)

Ajungem. Copiii sunt instalați imediat în camera lor, la „video”. Treceam imediat alături, Daniel ne servește cu ceva gustări și răchie nouă, adusă de la soacra sa, de la Parța, de anul acesta. Bem puțin și „ne lansăm”. „Duduie orașul, e nebunia de pe lume”. „E sfârșitul, se va prăbuși ca un castel din cărți de joc”. „Ii vor inchide, nu au nici o șansă”. Cam acestea sunt cuvintele (cu aproximație, repet) care sau spus atunci. Daniel mai toarnă un pahar, dar pe al doilea nici nu apucăm să îl bem. Ne primim, Dani și cu mine, în ochi și nu mai avem nevoie de cuvinte. Ne ridicăm și ne îndreptăm spre ieșire. Viorel vine după noi, cu o oarecare întârziere. Este ezitant, dar ne urmează. Noi aruncăm o privire spre camera copiilor – stau liniștiți, se uită la desene – și o zburghim spre ieșire. Suntem interceptați. Lia, soția lui Dani, precum și mama sa ne strigă ceva. În orice caz, ceva ce sună a interdicție. Dar parcă mai e loc de întors? O zburghim pe scări, și ne îndreptăm ață spre Pod (Podul Maria, unul dintre podurile peste Bega, care duce spre Piața Maria, acolo unde locuiește pastorul László Tokés; fac aceste precizări pentru cei care nu locuiesc în Timișoara). Nu e departe și nici nu știm când am ajuns. Suntem porniți ca niște arcuri, nimeni și nimic nu ne-ar mai putea întoarce din drum. Nici nu remarcăm faptul că nu prea este lume pe drum și că „Revoluția” este cam departe. Ni se pare că visăm. Ajunși în fața casei pastorului, sunt încercat de dezamăgire. Ne oprim la colțul străzii și primim un grup (mic) de oameni cu făclii în mână. I-am promis lui Viorel și mamei lui Daniel (este cu noi, să nu facem prostii) că nu ne vom amesteca prin mulțime, că nu vom face nici un fel de „nebulă”, vom privi doar. Dar a promise e una, a te ține de promisiune e cu totul altceva. De undeva, din mulțime se aude primul vers al cântecului Deșteaptă-te, Române (nota bene! Interzis de când cu revolta din Brașov)! Ca la un semn, sărim amândoi, Daniel și cu mine (el în față, eu imediat după el), la fereastră și începem și noi să cântăm („jimi” de atâtea ori ascultat la Europa Liberă, am început să îl cam știm). Daniel primul (a avut

intotdeauna o voce de primă mână, ar fi putut oricând să devină un bun cântăreț de operă), apoi eu după el. Deșteaptă-te, Române, din somnul ce-l de moarte, / În care te-azvârliră, / Barbarii de tirani. / Acum ori niciodată, croiește-ți altă soartă, / La care să se-nchine și cruzii tăi dușmani. / Se prea poate să se mai fi cântat în plus vreo două versuri, dar nu mai multe. Ezităm, așteptăm ca alții să continue, ceilalți la fel, „ne tăiem”, nimeni nu știe versurile mai departe. A fost un vis de câteva clipe și ne trezim îngroziți de ceea ce am făcut. La fereastră apare tovarășul Moț (primarul Timișoarei, în acel timp) ținându-l pe László Tokés de braț, arătând că este nevățat, că nu va păți nimic și că nu va părăsi Timișoara. Lumea huiduie, nu știu nici cum și nici când ajungem la colț. Acolo ne preia (la modul propriu) mama lui Dani, făcându-ne albie de poci, strigând la noi că suntem inconștienți, că avem copii de crescut, care vor rămâne fără tați, și cine îi va crește? Abia acum realizăm grozăvia situației și am senzația de amețeală.

Ajungem, nici noi nu știm cum. Viorel este în spatele nostru și mormăie câte ceva. Nu știm exact ce anume, dar parcă alte gânduri ne frământă acum. Intrăm în cameră și ne uităm din nou la copii. Ei privesc la televizor, se joacă, nimic nu îi poate scoate din veselia și fericirea lor. Atunci ne pleoștim de tot. Oare ce am făcut, totuși? Intrăm din nou în cameră, paharele se umplu iarăși, de data aceasta le dăm peste cap de-a binelea, suntem pradă unei teribile emoții. În cameră intră mama lui Daniel cu intenția clară de a ne reproșa comportamentul nostru nebunesc, din punctul ei de vedere. Ne-o și spune, de altfel. Dani se uită la ea oarecum ciudat și îi spune deodată: „Mamă, dar tu pentru ce m-ai născut? Pentru libertate sau pentru ce m-ai născut tu?”. La aceste spuse nu se mai poate da replică. Daniel începe să cânte din nou, dar cântecul lui are acum în el o tristețe de-a dreptul sfâșietoare. Ne oprim după a doua strofă, între timp ne-am mai adus aminte una, dar mama lui Dani începe, surprinzător, o a treia: „Preoți cu crucea-n frunte, / Căci oastea ț-e creștină”. Este un semn! Parcă. În aceeași clipă se aude zgomote la ușă.

„Tulburările” de la Timișoara au început după o manifestare de susținere a pastorului reformat László Tokés, amenințat de regim cu evacuarea din oraș

Este Bazil, însoțit de Carol Sebestyen (Kuki) și, alături de el, soția sa.

– Știți ce se petrece afară?, ne spune Bazil cu reproș în glas. Și voi stați aici.

– Au copii, au familie, au copii, se aud, din spate, replicile tăioase ale Liei și ale mamei lui Dani.

– Dar eu? Dar ei? Și Bazil arată către sine și către Carol. Dar ea?, și își îndreaptă degetul spre soția lui Kuki. Abia atunci vedem că este însărcinată. Reacționăm la unison, la fel ca și mai înainte, și eu și Dani. Ne rezezim pe scări, cu toată gașca pe urmele noastre și, deoptrivă, cu strigătele de a țalaj cinci.

Ajungem la colț, la Cinematograful „Capitol”, Vrem să ne îndreptăm spre Piața Maria, prin fața catedralei, dar chiar acolo ne ntâlnim cu Lelu Bihoi. Asta ne suflă vânt în pânze: dacă a ieșit și Lelu înseamnă că „se mișcă țara”.
– La Universitate, ne spune Lelu.

Acolo se întâmplă ceva. Ezit. Lelu înseamnă foarte mult pentru mine.

– Nici o Universitate, spune râspicat Bazil. Mergem la Tokés. Și o pornim. Între timp însă am trecut podul, așa că ne apropiem de strada pastorului dintr-o altă direcție, dinspre Mihai Vitazul.

– Măi, băieți, unde mergeți? – întrebă un tip cu ochelari, lângă care stau alți doi civili cu aparente împăciușoare, binevoitoare. Par să ne dorească tot binele din lume și ne vorbesc așa cum vorbesc unui copil care nu ascultă și se duce direct spre soba incinsă.

– În partea cealaltă, spurte unul dintre ei.
– Nu e voie.
– Ți-ai găsit să ascultăm. Continuăm să ne îndreptăm, „voiniceste” spre „lanțul de milițieni”. Unul dintre civili spune cu același glas mioros, de parcă s-ar ruga de noi (unde sunt injurăturile, vorbele

asta „mai târziu”, când ajungem pe partea cealaltă. Deocamdată „defilăm” zgomotoși, importanți și eroici prin fața ferestrei lui László Tokés. Mi-e frică, din nou imi este teamă, o spaimă teribilă. Dar merg înainte. „Capătul” tunelului nu este departe. Acolo sunt îngrămădiți mulți oameni, și sunt convins că aceștia nu îi vor lăsa să ne aresteze. Căci de asta imi este (cel mai) frică. Ne apropiem. Oamenii de dincolo de lanțul de milițieni ne aplaudă. Mă întorc și aproape că imi vine să îl înbrățișez pe Dani. Dar mă opresc. „Doamne”, mă gândesc, „unde e Bazil, l-or fi arestat?” „Nu, n-a venit”, imi răspunde Dani.

În Centru se aud strigăte, o mulțime (mi se părea atunci, dar dacă au fost vreo câteva zeci) de oameni s-a adunat și se îndreaptă spre Catedrală. Mă amestec printre ei. La un moment dat încep să se strige lozinci: „Libertate, Vrem Libertate!” „Jos comunismul!” Și, deodată, la unison, fără ca măcar cineva să „ne sufle”, să „ne șoptească” ceva, „Jos Ceaușescu!”.

O secundă, o fracțiune de secundă, sunetul plutește în aer și pare că va increni totul, existența, viața, atât de incredibil, de neadevărat, de imposibil pare în acele momente. Dar strigătul este reluat, la unison, de mai multe ori, și spun și eu entuziasmat, luat de val, fără a-mi veni să cred, mie însumi, că tot ceea ce trăiesc în acele clipe este pe deplin adevărat: „Jos Ceaușescu!” „Jos Ceaușescu!”. Ca un strigăt triumfător de victorie, ca un tipăt de izbândă, absolut, definitiv. (...)

Ne întorcem și ne îndreptăm spre Piața Maria. Din nou. Dar ajungem acolo tot dinspre Flora. Merg alături de Genu Bunaru și sunt într-o adevărată transă: se întâmplă! De data aceasta se întâmplă cu adevărat. Nu este un vis, nu este o himeră. Dar facem stânga-mprejur. Căci dinspre „Maria” vine un lanț de milițieni echipați ca de război: cască de protecție din metal, vizieră din plexiglas, bastoane de cauciuc. Mă înfior. Deocamdată stau liniștiți pe aliniamentul Pitei Maria. Noi, Genu și cu mine, la fel și mulți alții, facem cale întoarsă spre pod. La unul din capetele podului (dinspre Maria) îl văd pe Mircea Mihaieș, însoțit de Adriana Baberți și de Ilona. Le fac

semn, dar nu sunt prea entuziasmat. Strig „Jos Comunismul!” (e un fel de parolă azi), dar ei, ele se fac că nu ne văd. Ne îndreptăm așadar spre pod. O mulțime vine însă din sens invers, iar din spate auzim un zgomot îngrozitor. Ne întorcem și îi vedem pe milițieni cum înaintează, exact ca în scenele incriminate la televizor de comuniști ilustrându-i pe polițiștii occidentali cum îi intimidă, cu aceste gesturi, pe demonstranți. Dar nu ne e frică. Ne îndreptăm alături de ceilalți (noi suntem acum în frunte). Polițiștii se opresc. Se retrag. Ura! Am învins!

Stăm și ne uităm unii la alții. La un moment dat, un semn de circulație (STOP) cade. Nu o să-mi explic nicioodă cum a stat atât timp în picioare între noi și milițieni, dar cade ca rețezat (chiar așa a și fost, rețezat). Se aude un zgomot îngrozitor. Milițienii vin spre noi, noi alergăm spre ei. Cineva din spate mă strigă: „Tovarășe profesor! E un fost elev de la generală. Mi-e teamă, dar mă și bucur. Îl prind de braț și îi spun. Nu mai sunt tovarăș. Gata, s-a terminat! Dar nu avem prea mult timp de conversație. Ne apropiem de milițieni, iar ei de noi. Cineva din spate aruncă bete și pietre, iar cei mai mulți huiduie. Milițienii se agită și își ridică bastoanele. Noi ne speriem și ne retragem. Milițienii, după noi. Dar nu ne aleargă prea mult. Or fi oboșiți și ei, săracii! Ne retragem cam pe la mijlocul podului. Acesta este momentul în care îl pierd pe Genu. Mă retrag puțin, am oboșit, și în clipa asta mă cuprinde (iar) frica. În spatele nostru, cam în zona parapetului, văd câțiva civili. Ne urmăresc cu priviri de șarpe. Am incurcat-o, imi zic, și în acest moment sunt cuprins de lașitate. Mă strecoar pe allee (e împânzită de „civili”), ies iar la lumina străzii, văd un autobuz. Nu îi dau importanță. Plec. Merg repede și imi dau seama că sunt într-o situație îngrozitoare. Adică, am incurcat-o. Tot restul orașului e liniștit și doarme. Ajung în Piața Libertății și, în sfârșit, după multă vreme vine un tramvai. Mă așez în el și mă autolinistesc. Nu s-a întâmplat nimic! În dreptul Județenei de partid câțiva oameni mătură resturi de cioburi. Deci, și aici.

Plutoane de intervenție echipate cu bastoane de cauciuc contra „oamenilor muncii”

În perioada 1990-1996, în Parlamentul României a funcționat Comisia senatorială de cercetare a evenimentelor din decembrie 1989. Membrii acesteia au studiat documente oficiale, au audiat martori și au citit declarațiile scrise ale participanților la evenimentele. Referitor la ziua de 16 decembrie 1989, Raportul consemnează:

În dimineața zilei de 16.12.1989 au apărut și au început să se manifeste tot mai gălăgios și unele grupuri de tineri care incitau la acțiune, solicitând și altor persoane să se alature lor. S-a încercat folosirea ca tribună a unui tramvai oprit. Printre enoriașii care se mișcau în jurul casei parohiale (a lui László Tokés, n.r.), organele de filaj au identificat „agenți ai spionajului străin care încercă să își piardă urma în mulțime”. Unele dintre aceste observații sunt contrazise de o bună parte din revoluționari.

La ora 10:00 (16.12.1989), Nicolae Ceaușescu ia legătura cu Radu Bălan și dispune măsuri concrete, printre care și evacuarea imediată și necondiționată a pastorului la noul loc de muncă.

În aceeași zi, din ordinul ministrului de Interne, în toate unitățile subordonate acestui minister a fost introdusă „situația numărul 2”, prevăzută de ordinul 2030 din 15.05.1972.

La solicitarea organelor de partid, se trimit în zonă 28 de cadre de Miliție. Sosirea acestora a avut darul de a accentua starea tensională. Totodată, organele locale de partid au trimis și ele în zonă câteva sute de persoane din activul de partid, care aveau sarcina, în gândirea celor care hotărâseră măsura, să contracareze acțiunile civile. În același scop, inspectorul șef a hotărât și el să trimită în zonă echipate în civil toate cadrele disponibile de la Securitate și Miliție. Astfel s-a realizat o mare aglomerare de oameni care a avut darul de a agrava situația din zonă.

Au fost blocate intrările în Str. Timotei Cipariu, rămânând deschisă doar zona spre tramvaie.

Manifestația a luat amploare, tot mai mulți cetățeni (peste 1.000) nemulțumiți de condițiile de viață și existență ies în stradă, îngroșând rândul demonstranților. De această dată, manifestația are cu totul altă conotație, cetățenii cerând schimbarea lui Ceaușescu și, implicit, condiții mai bune de viață.

La ora 17:30 (16.12.1989), în baza dispozițiilor lui Radu Bălan – șef al Consiliului de Apărare al județului Timiș, col. Petre Cristea – șef al Gărzilor Patriotice, preia cu forțele sale de luptători sediul CJP și contribuie la sprijinul forțelor de opresiune. Cu acest prilej se încearcă constituirea unor detașamente de GP și, după eforturi susținute, abia sunt aduși la sediu 204 luptători.

Există o variantă care susține că în rândurile manifestanților existau grupări „de șoc” care, după declarațiile mai multor participanți, „... nu păreau a fi timișoreni” și „erau interesați dacă acțiunile violente odată declanșate vor fi continuate de localnici”. Păreri similare au rezultat și din unele depoziții ale unor martori în cadrul procesului de la Timișoara (dosar cercetare nr. P58). Mulți dintre revoluționari autentici resping astfel de declarații.

Iată cum descriu unii participanți în „Reportaj cu sufletul la gură” – Timișoara 1990. Sandu Hanuș. „Cele mai multe vitrine au fost sparte de un grup de șapte persoane, având în mâini bastoane – de unde? Cum de veniseră astfel pregătiți?” (pag. 71). Vasile Andraș „... Se spargeau vitrinele la librăria din colț, la tutungerie. Treaba asta o făceau grupuri de tineri tunși zero, îmbrăcați în haine civile, având niște băte, zic eu speciale, lungi de 1,70-1,80 m, prevăzute la capete cu veriși metalice. Ei spargeau, dar nu luau nimic... lucru pe care de altfel îl executau cu plăcere... Grupul celor patru tineri tunși zero era condus de doi înși în haine de piele...” (pag. 118). Moldovan Fica „... Au blocat cu un filobuz Strada Oituz, în dreptul magazinului AutoDacia... au dat foc la cauciucurile extrase din magazinul Dacia, după ce spărseseră vitrinele au spart și Alimentara de la parterul aceluiași bloc, au dat foc biroului șefei, au scos sticle, lăzi pe carosabil, blocând drumul... toate acestea le făcea un grup de cinci-sase indivizi al cărui calm, stăpânire de sine, continuă să mă obsedeze și acum. Nu fugeau de la locul

faptei... ai zice... că, de fapt, ei făceau ce trebuia făcut, ceva ce li se ceruse în mod expres”. (pag. 96).

Trebuie remarcat totuși că unii dintre revoluționarii orașului nu sunt de acord cu această variantă. În ceea ce privește aceste grupuri violente care s-au dedat la spargeri și jafuri pe care nu le mai găsim în nici un oraș din țară, în zilele care au urmat se pot enunța trei supoziții:

- grupuri de furioși formate ca reacție la acțiunile extrem de dure ale forțelor de opresiune de care au profitat jefuitorii de profesie;
- grupuri de mercenari străini în acțiuni de diversione;
- diversione făcută de Securitate, în justificarea unor acțiuni de lichidare a revoltei.

În jurul orei 17:30-18:00 (16.12.1989), în Piața Maria este adus plutonul de intervenție echipați cu bastoane de cauciuc, scuturi și căști de protecție. Această subunitate era formată din aproximativ 80 cadre de Miliție și de organizarea ei răspundea direct col. (MI) Ion Popescu – șeful Inspectoratului Județean al MI Concomitent, în zonă sunt aduse și două-trei mașini de Pompieri.

În jurul orei 18:30-19:00 (16.12.1989), ciocnirile încep. După succese și de o parte, și de alta, după înaintări și retrageri repetate, în jurul orei 20:30, scutierii erau înfrânți. În acest sens ne surprinde declarația col. (MI) Ștefan Demeter, potrivit căreia „... efectivele Ministerului de Interne prezente în unități puteau lichida fără arme Piața Maria în maximum o oră. Mă refer la trupele de grăniceri, la trupele de Securitate și la efectivele inspectoratului...”. În legătură cu substanțele chimice lacrimogene, același interlocutor declară „... pentru mine este absolut inexplicabil gestul gl. Chițac de a cere muniție chimică de la Sibiu, când aveam destulă în depozitul inspectoratului...”. (!)

Este inexplicabil acest lucru, mai ales că în perioada ce va urma va fi folosită și astfel de muniție chiar din depozitele inspectoratului.

La începutul serii, manifestații s-au grupat în mai multe coloane. Era aproximativ între orele 19:00-22:00 (16.12.1989) când un grup de manifestanți, format din 600-700 de oameni, s-a deplasat către Comitetul Județean de Partid, iar un altul mai restrâns a rămas în continuare pentru a asigura protecția pastorului.

În această perioadă, în fața Facultății de Electrotehnică, o dată cu intrarea iluminatului stradal s-au auzit strigăte „Jos Ceaușescu!”, „Vrem libertate!”. Un alt grup s-a îndreptat spre Piața Operei, unde este luat cu asalt de scutierii și de forțele de opresiune existente în zonă, determinând replierea lor spre Bulevardul Lenin. O parte din aceste persoane a pornit spre căminele de muncitori de pe Calea Buziașului, dar și aici zona era acoperită de trupe.

Lăsarea întinerului (aproximativ ora 19:00, 16.12.1989) a fost marcată de atacul civililor împotriva forțelor de ordine și dezorganizarea dispozitivului acestora. Concomitent, grupuri de manifestanți au trecut la spargerea vitrinelor tuturor unităților comerciale din zonă și blocarea mijloacelor de transport în comun. Intervenția autospecialelor cisternă ale pompierilor a încins spiritele și au căzut chiar ele victime furiei mulțimii. În această perioadă s-au produs însemnate pagube materiale, au fost practic devastate toate magazinele dispuse între regionala CFR și Gara de Nord (aproximativ 1 km), iar Plutonul de Intervenții al Ministerului de Interne a fost practic pus pe fugă. A fost o adevărată demonstrație a „forței străzii”.

În această situație, acțiunile forțelor de opresiune au crescut rapid în amploare și intensitate, prin angrenarea progresivă a efectivelor Miliției, trupelor de Securitate, pompierilor și trupelor de grăniceri – toate aparținând Ministerului de Interne. Aceste acțiuni s-au soldat cu arestarea în noaptea de 16/17.12.1989, până către orele 4:40, a circa 180 de persoane. Unii dintre areștați au fost bătuți bestial, concomitent cu utilizarea de gaze lacrimogene.

În jurul orei 1:00 (17.12.1989), col. Deheleanu – șeful Miliției Județene – sună pe gl. Nuță și îi raportează acestuia situația din Timișoara. Cu această ocazie generalul replică: „... Securitatea să se deducă în mână, că ea a creat cazul acesta...”. (Declarație Proces Timișoara).

Raportul Comisiei senatoriale privind acțiunile desfășurate în revoluția din decembrie 1989, vol. I, p. 64-70

ECONOMISEȘTI și CITEȘTI!

BIBLIOTECA PENTRU TOȚI
O colecție de literatură românească

10,9 LEI

În fiecare miercuri, numai cu **JURNALUL NAȚIONAL** *CEL MAI CITIT ZIAR DE CALITATE*

www.jurnalul.ro

Cărțile se distribuie la chisori sau cu abonamentul Jurnalul PLUS și Jurnalul cu Carte.

DIN ARHIVELE SECURITĂȚII

Plan de măsuri pentru acțiunea „Orient '89”

În luna decembrie 1989 vor avea loc mai multe activități de importanță excepțională cu participarea secretarului general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, după cum urmează:

- Întâlnirea la nivel înalt a conducătorilor de partid și de stat din țările participante la Tratatul de la Varșovia, ce va avea loc la Moscova în ziua de luni, 4 decembrie;
- Plenara CC al PCR în ziua de marți, 12 decembrie;
- Plenara Consiliului Național al Oamenilor Muncii în ziua de miercuri, 13 decembrie;
- Sesiunea Marii Adunări Naționale în ziua de joi, 14 decembrie;
- Vizita oficială de prietenie în Republica Islamică Iran în zilele de 18-20 decembrie.

Pentru îndeplinirea ireproșabilă a misiunilor ce revin unităților Ministerului de Interne în asigurarea desfășurării în condiții de deplină securitate și ordine a acestor acțiuni, se vor întreprinde următoarele:

I. Măsuri informativ-operative generale

1. Unitățile centrale și teritoriale de Securitate și de Miliție, inspectoratele județene și al municipiului București, precum și celelalte unități competente vor organiza și executa în mod exemplar activitățile informative pe toate liniile și profilurile de muncă în vederea cunoașterii și prevenirii oricăror situații și premise de natură a produce evenimente negative.

2. Se va acorda prioritate aspectelor privind intențiile de organizare sau punere în aplicare a unor acte de atentat, terorist-diversioniste, cu caracter denigrator, de tulburare a ordinii și liniștii publice sau altor fapte care prezintă pericol social deosebit, luându-se măsuri operative ferme pentru contracararea lor.

3. În întreaga perioadă se va acționa pentru stăpânirea situației operative în obiectivele, locurile și mediile date în răspundere, în scopul prevenirii oricăror fapte sau evenimente de natură să afecteze climatul de legalitate și ordine, activitatea economică sau desfășurarea normală a tuturor activităților.

II. Sarcini pentru unitățile

Departamentului Securității Statului

4. Pe profilul de informații interne se vor intensifica măsurile pentru cunoașterea și stăpânirea temeinică a evoluției situației operative a stărilor de spirit din rândul populației, asigurând în scop preventiv controlul complet și eficient asupra elementelor pretabile la acțiuni ostile sau anarhice.

Atenție deosebită se va acorda persoanelor cuprinse în baza de lucru, cu prioritate celor cu poziție ostilă activă. Se vor intensifica măsurile specifice de cunoaștere a activității tuturor cetățenilor străini aflați la studii, îndeosebi celor proveniți din zonele ce prezintă interes pentru misiune, acționându-se cu fermitate pentru neutralizarea oricăror acțiuni de natură să pună în pericol securitatea statului. Direcția I în cooperare cu Direcția a II-a, Direcția a IV-a, Direcția pentru Pașapoarte și Inspectoratul General al Miliției vor asigura măsurile de întărire a controlului riguros al frontierei de stat.

5. Aparatul de contrainformații în sectoarele economice va asigura controlul informativ riguros asupra tuturor problemelor de care depinde prevenirea producerii de evenimente care ar putea afecta securitatea statului în domeniul economic. Se va acorda prioritate marilor platforme industriale din sectoarele chimiei, energiei, mineritului, metalurgiei, industriei de apărare, construcțiilor de mașini, precum și întreprinderilor cu producție de export.

Vor fi avute în atenție elementele cunoscute cu manifestări ostile ori pretabile la alte acțiuni dușmănoase, luându-se măsuri pentru supravegherea lor îndeaproape în vederea prevenirii și contracarării acestora.

Prin măsuri specifice se va asigura cunoașterea activității specialiștilor străini aflați în obiectivele economice, luându-se măsurile ce se impun pentru contracararea oricăror acțiuni ostile. Împreună cu organele de Miliție și de Pompieri se va realiza o prezentă activă în toate obiectivele economice urmărind asigurarea unei depline stări de legalitate. Atenție deosebită se va acorda cunoașterii stării de spirit și prevenirii producerii unor acte de dezordine. De asemenea, împreună cu Direcția de Pașapoarte va asigura efectuarea unui control vamal corespunzător în toate punctele de intrare și ieșire din țară pentru a preveni introducerea de materiale cu conținut antisocialist și anticomunist, de armament, munitii sau substanțe toxice.

6. Unitatea Militară nr. 0650 va întreprinde măsuri pentru controlul situației operative din obiectivele proprii pentru a preveni scurgerea de informații secrete pe linia comerțului exterior și alte acțiuni ostile.

Asupra comercianților străini prezenți în țară vor fi intensificate măsurile de control și prevenire.

7. Unitatea Militară nr. 0500 va acționa ferm pentru asigurarea aplicării riguroase în unitățile sociale a prevederilor Legii nr. 23/1971, Decretului nr. 408/1985, ale celorlalte acte normative referitoare la apărarea secretului de stat, stabilirea relațiilor cu străinii și respectarea regulilor de protocol.

8. Pe profilul muncii de contrașpionaj se va urmări stabilirea preocupărilor, intențiilor, apăsărilor și comentariilor ce rezultă din rândul străinilor în legătură cu activitățile care se vor desfășura în această perioadă.

În mod deosebit se va acționa pentru prevenirea oricăror acte dușmănoase din partea unor cetățeni străini, a cadrelor și agenților de spionaj pretabili la acțiuni provocatoare, de incitare sau acte ostile. În acest scop, în concurență cu unitățile centrale și teritoriale de Securitate se vor organiza măsuri specifice de control asupra ziariștilor, studenților, doctoranzilor și turiștilor străini.

9. Direcția a III-a împreună cu Direcția pentru Pașapoarte și Centrul de Informatică și Documentare vor localiza străinii aflați în țară și vor asigura controlul celor suspectați, acordând atenție celor din țările arabe.

10. Aparatul de contrainformații militare va întări munca de informații în toate unitățile militare, în obiectivele și mediile de competență, asigurând cunoașterea și prevenirea imediată a oricăror împrejurări de natură a afecta capacitatea combativă și de intervenție, ordinea și disciplina militară. Atenție deosebită se va acorda asigurării contrainformative a efectivelor de la frontiera de stat, a grănicierilor, cadrelor de la PCTF-uri, punctelor de mic trafic și de trecere simplă.

Se vor întreprinde aceleași măsuri și în rândul efectivelor militare care execută misiuni prevăzute în prezentul plan, la obiective și pe trasee, în mod deosebit cele care asigură mijloacele de transport prezidențiale.

Prin verificări și controale se va urmări aplicarea măsurilor prevăzute în norme privind asigurarea armamentului munitiilor, explozivilor și a altor substanțe periculoase, asigurând prevenirea oricăror evenimente pe această linie.

10. Direcția de securitate și gardă va elabora planurile proprii de măsuri pentru fiecare acțiune, pe care le va supune aprobării Departamentului Securității Statului.

Împreună cu USLA și IMB, va asigura măsurile de securitate cu participarea conducerii Plenarei CC al PCR și ale Marii Adunări Naționale.

La obiectivele și în locurile unde vor avea loc activități cu participarea conducerii superioare, va coordona activitatea verificărilor tehnice și controlul de securitate, folosind forțe și mijloace proprii și cele puse la dispoziție de comandantul acțiunii.

Document din volumul: Banalitatea răului.

O istorie a Securității în documente (1949-1989) de Marius Oprea, Editura Polirom, Iași, 2002, p. 527-533

SALUTĂRI DIN... BRAȘOV!

Ilustrată difuzată de Posta Română

Dinamo, Steaua și U Craiova, pe podium la finalul turului Diviziei A

Așa cum era de așteptat, Dinamo nu a făcut pași greșiți la Constanța, rezolvând problema victoriei încă din prima repriză. În fața a 22.000 de spectatori, în ciuda timpului geros, elevii lui Mircea Lucescu și-au impus jocul obișnuit, chiar dacă gazdele au îndrăznit în start, prin Funda, care însă nu l-a putut învinge pe Câmpeanu. Imediat, Mateuș și Daniel Timofte, care a reușit o „dublă”, au închis tabela la 0-3, partea secundă jucându-se mai mult la spectacol. Constanțenii au forțat măcar golul de onoare, dar Mustacă, Mihai și M. Popa au ratat, iar dinamoviștii termină sezonul de toamnă pe prima poziție, cu 3 puncte peste următoarea Steaua. Formația din Ghencea a avut un meci mai greu, cel puțin teoretic, la Scornicești, în fața lui FC Olt, formație aflată în lupta pentru evitarea retrogradării. Startul a aparținut „militarilor”, Hagi având trei situații excelente. Oltenii puteau da lovitură pe contraatac, prin Dudan, care, după ce a trecut de Lung în afara careului, a trimis inexplicabil în bară! Avertizată, Steaua nu s-a mai jucat cu ocaziile, Hagi deschizând scorul cu un șut de la marginea careului. Partea a doua nu a mai adus nimic important, doar finalul fiind incins cu câte o eliminare de ambele părți, Mihali, respectiv Lăcătuș, pentru lovire reciprocă. La Craiova, Universitatea a încheiat sezonul cu o victorie la scor, 4-0 în fața Corvinului, cu două reușite a marii speranțe a fotbalului românesc, tânărul fundaș central Gică Popescu. Echipa pregătită de antrenorul-jucător Sorin Cârțu și-a încununat astfel o evoluție foarte bună în acest tur de campionat, anunțându-se ca o candidată la Cupele Europene. Un rezultat surpriză s-a consemnat pe terenul II din Parcul „Dinamo”, acolo unde Victoria București, deși favorită certă, nu a putut trece de SC Bacău, meciul terminându-se la egalitate, 2-2. Amfitrionii au condus în două rânduri, dar în final a adus egalarea pentru băcăuani, atunci când Penoff a fost faultat în careu de Costel Solomon, iar Artenie nu l-a iertat din penalty pe portarul Dumitrescu. Cel mai spectaculos meci al ultimei etape s-a desfășurat la Cluj, între „U” și FC Argeș, ardelenii impunându-se finalmente cu 4-3, într-un meci cu răsturnări de scor spectaculoase. Din păcate pentru pitestești, aceștia au terminat pe ultima poziție a clasamentului, având nevoie de mai multă inspirație în retur pentru a evita retrogradarea. Celelalte două echipe amenințate cu „matineul” sunt Corvinul, locul 16, și

Steaua a cedat șefia clasamentului rivalilor de la Dinamo FOTO: Revista SPORT

FC Olt, locul 17. Însă amenințarea vine de la locul 10 în joc, echipele fiind înșiruite pe distanța a 2 puncte.

Doniel STAN

DIVIZIA B, ULTIMA ETAPĂ

Și eșalonul secund s-a încheiat o dată cu Divizia A. Cei trei lideri de toamnă sunt FCM Progresul Brăila, Rapid București și Gloria Bistrița. Dar iată primele trei clasate în cele trei serii: Seria I: 1. Progresul Brăila 25p, 2. Oțelul Galați 24p, 3. Gloria Buzău 20p; Seria a II-a: 1. Rapid 27p, 2. Drobeta Tr. Severin 21p, 3. Pandurii Tg. Jiu 20p; Seria a III-a: 1. Gloria 26p, 2. CFR Timișoara 20p, 3. Olimpia Satu Mare 20p.

DIVIZIA A, ETAPA A 17-A

Victoria - SC Bacău 2-2
Urșea '88, '70 / Ciudina '20, Artenie '85-pen.

Univ. Craiova - Corvinul 4-0
Gică Popescu '28-pen., '80, Badea '61, Pigulea '71
FCM Brașov - Jiul Petroșani 2-0
Pârnuș '12, Andrași I '83
Farul Constanța - Dinamo 0-3
Mateuș '11, Timofte '33, '34
Flacăra Moreni - Inter Sibiu 1-0
„U” Cluj - FC Argeș 4-3
Biro '32, Hristea '47-autogol, Gherman '60, R. Sabo '70 / Eduard '70-pen, Prîsăceanu '74, Bănuță '87
FC Olt - Steaua 0-1
Hagi '25
FC Bihor - Petrolul Cheregi '63
Sportul Studențesc - „Poli” Timișoara 2-2
Dobre '11, Țârlea '64 / Mănăilă '78, Crăciun '90

CLASAMENT

	17	16	0	1	57-8	32p
1. DINAMO	17	14	1	2	45-12	29
2. Steaua	17	10	4	3	28-10	24
3. Univ. Craiova	17	8	5	4	24-16	21
4. Victoria	17	9	0	8	37-30	18
5. FC Bihor	17	8	2	7	30-29	18
6. Inter Sibiu	17	7	3	7	23-19	17
7. Petrolul	17	6	5	6	17-30	17
8. FCM Brașov	17	5	5	7	23-23	15
9. Farul	17	4	6	7	22-24	14
10. „Poli” Timișoara	17	6	2	9	19-24	14
11. Flacăra	17	5	3	9	19-33	13
12. SC Bacău	17	5	3	9	17-27	13
13. Sportul	17	4	5	8	18-38	13
14. „U” Cluj	17	5	3	9	19-30	13
15. Jiul	17	4	2	10	16-40	12
16. Corvinul	17	4	4	9	16-28	12
17. FC Olt	17	4	1	11	16-25	11
18. FC Argeș	17	5	1	11	16-25	11

O schiță biografică a generalului de armată Victor Atanasie Stănculescu

„Numai morții sunt eroi! Eu n-am vrut să mor și de ai na sunt eroi! Rețineți!”

Aceștia au fost cuvintele rostite de generalul de armată Victor Atanasie Stănculescu în anul 2004, într-o discuție-interviu cu omul de teatru Dinu Sărau. Propoziții aspre, rostite de un militar care a avut un rol deosebit în evitarea declanșării unui război civil în România, la 22 decembrie 1989. Propoziții simple, consemnate cu grijă pe coperta cărții, „Generalul Revoluției cu piciorul în ghips”.

Victor Atanasie Stănculescu s-a născut la 10 mai 1928, în orașul Tecuci (județul Galați). Tatăl său, Constantin Stănculescu, era locotenent la Centrul de Antrenament al Aviației. Aurora Martac, mama lui Victor Atanasie, fusese angajată la banca „Marmorosh Bank” și trecuse la catedră, devenind profesoară de contabilitate, corespondență comercială, matematică și științe comerciale. Însă legăturile familiei Stănculescu cu mediul militar erau profunde. De exemplu, bunicul Ion Martac a ajuns în anul 1928 șeful Intendenței armatei române. După un miting desfășurat la Budapesta, în toamna anului 1933, Constantin Stănculescu s-a întors grav bolnav la București și s-a stins la Spitalul Militar din cauza unei duble pneumonii.

Rămas orfan, Victor Stănculescu a fost îndrumat de mama sa, în anul 1939, să se înscrie la Liceul Militar „Mihai Viteazul” din Târgu-Mureș - unde a urmat doar clasa întâi. Apoi, partea de nord-vest a Transilvaniei i-a fost cedată fără luptă Ungariei, după Dictatul de la Viena. Liceul militar s-a mutat la Timișoara, apoi la Alba Iulia. În acele condiții, mama sa a hotărât ca Victor să urmeze cursurile unui liceu din Brașov. Imediat după absolvirea liceului, viitorul general a plecat la Cluj-Napoca, unde, în final, a urmat cursurile Facultății de Matematică-Fizică. După doar câteva luni, a renunțat la cursurile universitare și a intenționat să-și reia pregătirea pentru a se înscrie la Facultatea de Medicină din București.

În intervalul acordat lui Dinu Sărau, Victor Stănculescu a subliniat că a reușit să ascundă această parte a biografiei sale în cursul perioadei comuniste. Un concurs favorabil de împrejurări l-a ajutat să treacă mai ușor de cei care vâna „elementele burgheze” din societatea românească. Astfel, din proprie inițiativă, a plecat împreună cu patru foști colegi de liceu la Șantierul Național al Tineretului „Bumbești-Livezeni”. Acolo, a ajuns instructor sanitar al șantierului, iar dosarul său de brigadier - lipsit de orice fel de „elemente burgheze” - l-a ajutat să se înscrie la școala militară, pe care a absolvit-o în decembrie 1948.

Militarul Stănculescu

Carierea sa de ofițer a început la Centrul de Instrucție al Artileriei de la Mihai Bravu (județul Giurgiu). De acolo, a fost trimis la Academia Militară - absolvită la 23 august 1952, împreună cu locotenent-major Vasile Milea, viitorul ministru al Apărării Naționale. Apoi, căpitanul Victor Stănculescu, numit pe o funcție de general, a preluat comanda statului major al artileriei Corpului 38 Armată de la Timișoara, într-o perioadă în care acesta „era special constituit și organizat pentru a lupta împotriva «expansiunii titoiste» (...). Se construia linia fortificată de la Nădlac până la Moldova Veche, linie fortificată care a intrat sub ordinea Corpului 38 Armată, unde trebuia să se disloce două brigăzi care să plece din nord, de la Baia Mare. Corpul de Armată avea divizii la Timișoara, la Oradea și la Lugoj! Foarte mari!

Începând de undeva din nordul Ardealului”. Avansarea la gradul de general-maior a survenit în anul 1968, după evenimentele dramatice din Cehoslavia (20-21 august 1968). Victor Stănculescu avea atunci 40 de ani și deținea funcția de locțiitor al șefului Marelui Stat Major și șef al Direcției Organizare, Mobilizare, Planificare și Înzestrare. În interviul menționat, acesta a amintit despre faptul că Nicolae Ceaușescu „cerea aproape în fiecare seară variante de mobilizare, gradat... erau trei variante: o variantă inițială în trepte, parțială, o variantă cu trepte mai rapide și o variantă totală! Așteptând să vedem... se vorbea că armata sovietică era la frontiera României... vroia să traverseze și așa mai departe... și ne așteptam practic la un război sau la o invazie! Și așa, eram pregătiți pentru un război! (...) În această perioadă am fost avansat la gradul de general, fără examen, fără nimic altceva!”

Mitul de pe acoperișul CC

Întrebat direct de Dinu Sărau când anume l-a cunoscut personal pe Nicolae Ceaușescu, generalul de armată Victor Stănculescu a răspuns: „Eram participant, cu ministrul Apărării - când au fost Olteanu și pe urmă Milea, miniștrii ai Apărării -, la ședințele Consiliului Suprem de Apărare, eram cel din spate... cum se zice, la experți, cu mapa, cu toate documentele și așa mai departe... deci, îmi însoțeam - unul Doi - erau sărbătorile mari, în care se numeau participanții la recepții, parcă la Parlament... la Palatul sau la CC, în care ministrul... (...) Eram invitat și mergeam cu ministrul... (...) Mergea ministrul în fața și noi mergeam după el... era ministrul, șeful Marelui Stat Major... Ilie Ceaușescu și eu eram al patrulea todeună...”

Dinu Sărau a insistat: „Nici cu Elena Ceaușescu nu aveți... nu ați avut nici un contact, niciodată, direct?” Răspunsul generalului a fost prompt: „Cu Elena Ceaușescu era contactul prin profesorul Ursu (Ioan Ursu, președintele Comitetului de Stat pentru Energie Nucleară - n.r.). Eu, la un moment dat, coordonam cercetarea militară, pe armată și pe țară... Prin profesorul Ursu, care trebuia să ducă planurile la Cabinetul 2, cum se zicea, și am dus și eu planurile... dar nu eu le-am prezentat.”

Dinu Sărau a insistat, din nou: „Deci, nu se putea pune problema să vi se spună (de către Elena Ceaușescu, înainte ca elicopterul prezidențial să decoleze de pe acoperișul Comitetului Central al PCR, la 22 decembrie 1989 - n.r.): «Victoras, ai grijă de copiii mei!»... „Asta în nici un caz!” - a răspuns generalul de armată Victor Atanasie Stănculescu. Și a continuat: „Nu, pentru că n-a fost niciodată acest dialog inventat de presă și care a mai inventat: «Victoras... milionarul», că m-am îmbogățit în Marea Britanie... care are 258 de milioane de lire sterline avere...”

Acela a fost momentul în care soarta României a trecut, pentru câteva ore, în mâinile generalului Victor Atanasie Stănculescu. Privind retrospectiv, putem presupune că tensiunea evenimentelor dramatice care au avut loc la 22 decembrie 1989 și-a pus amprenta asupra declarațiilor martorilor oculari de pe acoperișul Comitetului Central al PCR. Pe de-o parte, există mărturia de onoare a unui general al armatei române. Pe de altă parte, există un mit al rostirii «Victoras, ai grijă de copiii mei!», propagată cu o viteză cosmică în acele zile și care nu mai poate fi modificată în memoria colectivă românească.

Dr Petre OPRÎȘ

anunțuri

CERERI ȘI OFERTE DE SERVICIU
Instituție Centrală încadrează urgent electromecanici și paznici- portari la sediul central și platforma Otopeni.

Liceul industrial numărul 36 (Ion Creangă), perimetrul Piața Unirii București Strada Cuza Vodă 51, încadrează urgent prin concurs, conform Legii 12/1971, bibliotecar cu

studii superioare.
RECOOP (întreprindere de reclamă și publicitate) încadrează prin concurs economiști și revizor gestiune.

VÂNZĂRI
Vând mașină tăiat lemne (Drujba), magnetofon Akay 1722 W, videocasete sistem 2000.
Vând cameră video Național WN 8400.

tv 16 decembrie 1989

13:00 Telex
13:05 La sfârșit de săptămână
Melodii populare cu: Mariana Stănescu, Leontina Pop, Rodica Manciu, Elena Stanciu. Istorie nouă la Curtea de Argeș. Reportaj. Redactor Mădălina Tudor. Desene animate. Moment coregrafic cu ansamblul de balet al Operei Române din Timișoara. Din Fono-Filmoteca de aur Armonii lirice cu Lucia Țibuleac. Înalt și senin orizont românesc. Versuri și muzică Telesport Autograf pe portativ: compozitorul George Grigoriu. Cântă: Marina Florea, Eliza Peneoasă, Nicolae Țăranu. Redactori coordonașori: Ana Potra, Ovidiu Dumitru
14:45 Săptămâna politică
15:00 Închiderea programului
19:00 Telegenul. Înfăptuim hotărârile marelui forum al comunistilor

români!
19:25 Sub tricolor, sub roșu steag. Versuri patriotice, revoluționare
19:35 Teleticlogul
Redactori: Cornelia Rădulescu, Ioan Ionel
20:05 Melodii... melodii
Emisiune muzical-distractivă
Își dau concursul: Angela Similea, Elena Cârstea, Marius Teicu, balerinii Mihai Tugearu, Mihaela Țigănuș, Carmen Gheorghie, Gheorghie Angheluş
Redactor Titus Munteanu
20:35 Film artistic
Orașul în pericol
22:05 Telegenul
22:15 Crizantema de Aur
Selecții din Concursul de interpretare a romanței - Târgoviște, 1989
Redactor Florentina Satmari
22:30 Închiderea programului

vremea

În țară, vremea a fost deosebit de caldă pentru această perioadă, iar cerul variabil, mai mult noros în vestul, centrul și nordul țării, unde temporar a plouat. În celelalte zone, ploii izolate. Vântul a prezentat unele intensificări în cea mai mare parte a teritoriului, predominant din sector vestic cu viteze cuprinse între 135 și 55 km/oră iar în zonele de munte cu viteze de peste 100 km/h. Temperaturile maxime au fost cuprinse în general între 8 și 16 grade, iar cele minime nocturne, între 0 și 8 grade, mai coborâte în depresiuni. În nord-vestul și centrul țării au fost condiții ca să se producă polei.

În București, vremea a fost caldă pentru această perioadă, cu cerul variabil. Vântul a suflat slab până la moderat. Temperatura maximă a fost în jurul valorii de 10 grade, iar cea minimă nocturnă, între 1 și 5 grade.

amintiri

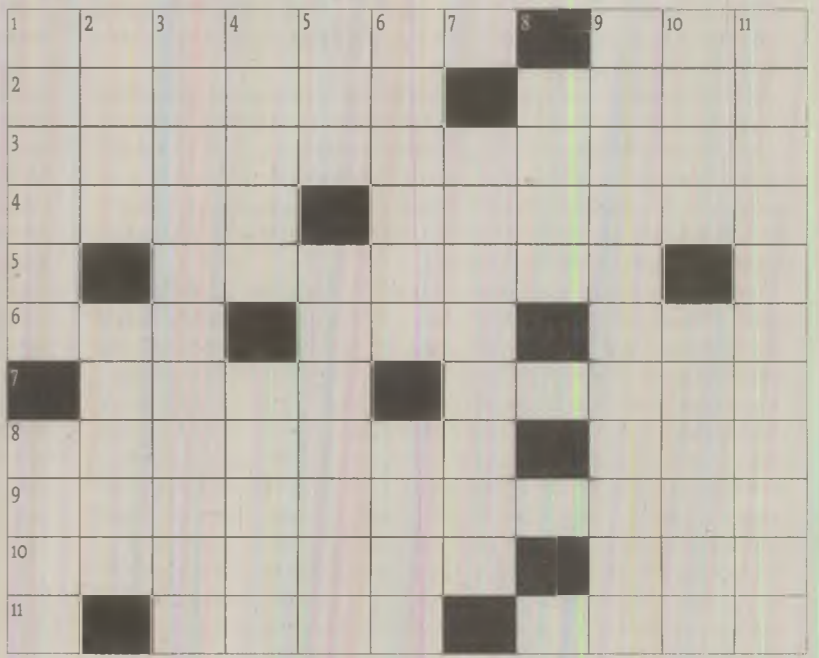

CORNUL VINĂTORILOR
Cornul vinătorilor răsună în pădurea Trivale! Ospete tradițională la restaurantul „CORNUL VINĂTORILOR”
O masă copioasă stropită cu renumitele vinuri de Ștefănești la restaurantul „ARGEȘ”
Direcția comercială județeană Argeș

Colocviu 77

ORIZONTAL: 1) Timp de expunere pentru un instantaneu - Plin de transpirație. 2) Observatorul astronomic popular (pl.) - A lua treaptă. 3) Formație sportivă. 4) Denumire generică pentru înălțimi - A da semne de viață nouă. 5) Atenție mărită (6) Legat de un pom - Proiecția unui trunchi de con - Titular în reprezentativa poloneză de seniori. 7) Acțiune militară asupra unui vârf - Proces de succesiune, ce ține de-o vreme. 8) Produce sciziune în cadrul cercului - Volum de cunoștințe. 9) Se rezumă la scris. 10) Dovadă de absolvire la drept - Sunetul muzicii. 11) Ne scoate din iarnă - Cale de comunicație internațională.

VERTICAL: 1) Cadru de prezentare al unor emisiuni în serie - Producție agricolă de vârf. 2) La capătul zilelor - Evidențiat în munca de creație. 3) Se predă înaintea subiectului. 4) Argument solid, referitor la atestarea continuității - Precurata și nevinovată fecioară. 5) Corpul ofițerilor... la război - Bătea ulițele satului. 6) Registru subțire pentru note muzicale (pl.) - Schimb de serviciu. 7) Expediție care nu se mai întoarce. 8) La nevoie se cunoaște. 9) Mișcările efectuate în criză de timp. 10) Sare la grămadă - Solist la cobză. 11) Parte într-un proces la judecată.

Revista Rebus, nr. 7/1989